

[Udenrigsministeren.]

tanken om, at de nordiske lande i oversøiske lande og måske også andre steder kunne have repræsentationer, der på den ene eller den anden måde kunne varetage de nordiske interesser i et vist fællesskab. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Lannung refererede det, at denne sag har været drøftet i udenrigskommissionen. Jeg tror, det ærede medlem ved, at jeg dér gav udtryk for en betydelig sympati for tanken, men det er rigtigt, som det ærede medlem henviste til, at der fra den anden side er givet udtryk for skepsis. Jeg synes, at begge synspunkter bør komme til udtryk i kommissionens betænkning, når den til sin tid skal afgives. Men det, der bliver afgørende, er vel egentlig, om man fra de andre nordiske landes side, især fra norsk og svensk side, vil være indforstået med, at der gøres et forsøg i retning af at praktisere de tanker, det ærede medlem hr. Lannung har udtrykt. Det vil vi vel få klarhed over, når problemerne nu skal drøftes på Nordisk Råds møde i Reykjavik.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til det ærede medlem hr. Aksel Larsens indlæg. Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente, at spørgsmålet om underjordiske prøvesprængninger burde have været kommenteret yderligere fra min side, skal jeg gerne give et par yderligere kommentarer.

Når USA har indtaget det standpunkt, at den amerikanske regering ikke i øjeblikket har villet indgå på en traktatlig forpligtelse til at undlade underjordiske prøvesprængninger under en vis størrelsesorden, skyldes det ganske enkelt, at mulighederne for at kontrollere et sådant forbud endnu ikke er til stede. USA har imidlertid tilbudt at afstå fra prøvesprængningerne i en vis periode, medens man ad videnskabelig vej forsøger at få klarlagt, om sådanne prøvesprængninger kan kontrolleres. USA har videre taget initiativ til, at der holdes en videnskabelig konference i Genève mellem atomvidenskabsmænd fra såvel Sovjetuni-

onen som de vestlige lande, som i fællesskab skal forsøge at finde et videnskabeligt grundlag for kontrol med disse underjordiske prøvesprængninger. Her er man endda nået så vidt, at denne videnskabelige konference, fælles for de kommunistiske lande og de vestlige lande, rent praktisk finder sted, den foregår i disse dage. Som jeg gjorde opmærksom på i min indledning, har topmødets sammenbrud ikke haft konsekvenser på dette område. De kommunistiske videnskabsmænd arbejder sammen med videnskabsmændene fra de vestlige lande for at finde en løsning på problemet, om man kan kontrollere underjordiske prøvesprængninger, og resultatet af disse forsøg må vi jo afvente.

Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Aksel Larsen savnede en tilkendegivelse fra regeringen om, hvad vi ønsker udfaldet skal blive. Jeg tror ikke, at en sådan tilkendegivelse er nødvendig, men jeg giver da meget gerne udtryk for, at det naturligvis er regeringens meget klare ønske, at disse forhandlinger i Genève kan ende positivt, sådan at der mellem atommagterne kan blive sluttet en aftale, hvorved alle prøvesprængninger med kernevåben bliver forbudt, at dette forbud kan blive ganske klart, og at der sammen med det kan komme virkelig effektive kontrolforanstaltninger. At noget sådant sker synes jeg er livsvigtigt og afgørende for befolkningerne i alle lande.

Lannung: Over for det ærede medlem hr. Carsten Raft skal jeg henvise til og ganske henholde mig til vor enstemmige udtalelse forleden på det radikale venstres landsmøde i Odense, specielt til afsnittet om forsvarsordningen. Hvis det ærede medlem har glemt udtalelsen, kan teksten lånes hos mig.

Fuglsang: Man har på jysk et udtryk om at hyppe kartofler med det ene ben og samtidig prøve at skære hakkelse med det andet. Jeg kom til at tænke på den noget